21/12/2020

Епископ Кирило: Дијете које данас вежемо је Христос који нам даје Себе у Тајној вечери

Његово Преосвештенство Епископ буеносајрески и јужно-централно амерички г. Кирило служио је 20. децембра 2020. године, на Детињце и празник Светог Амвросија и Преподобног Григорија Горњачког, свету архијерејску Литургију у манастиру Дајбабе у Подгорици.

-Отац наш Свети Симеон Дајбабски је дјелатник Исусове молитве, а циљ те молитве је прије свега стицање пажње при молитви, истинског расположења срца, облагодаћења срца енергијама Божанства. Он је био несумњиво припадник исихастичког покрета који је дошао и до наших земаља у вријеме владавине Светог цара Лазара, који је примио многе подвижнике исихастичког дјелања који су побјегли од напада Турака на Свету Гору и друге крајеве, подсетио је Владика.

-Зачетником исихастичког покрета сматра се Григорије Синаит. Он је дошао са Синајске горе на Свету Гору, гдје је стекао ученике, међу којима и Ромила Раваничкога и Преподобног Григорија Горњачкога, кога данас прослављамо, а који је поријеклом Србин. Преподобни Григорије је завршио дјело свога учитеља – основао светогорски манастир који је по њему и прозван Григоријат. Подвижници овога покрета су долазили и до зетске земље, и по предању неки траг је дошао и до Дајбабске горе и личности нашег оца Симеона, који се ту подвизаво у Исусовој молитви, беседио је епсикоп Кирили и поучио:

-Пажња је мајка истинске молитве. Када наш ум достигне до тога да пази, онда ће и срце полако само да прими молитву. У том тренутку почиње освајање наших унутрашњих простора, како је то наш митрополит Амфилохије детаљно писао у својим исихастичким списима.

Тумачећи Јеванђеље о човјеку господару који је позвао госте на вечеру, владика Кирило је казао: -То је наш Бог који нас све позива на своју Тајну вечеру, на гозбу Јагњета Божјег – Сина којега нам је дао за храну. На данаши празник Дјетињце постоје дивни обичаји у нашем народу који нам дају и теолошко објашњење домостраја спасења. То дијете које ми данас вежемо је новорођени младенац Исус Христос који нам даје дарове – самога Себе у Тајној вечери – своје Тијело и Крв у причасној Чаши. Позива нас Господ на ту Вечеру јер је то једини пут спасења, како је и Господ у Јеванђељу рекао математички прецизно: Ко не једе Тијело моје и не пије Крв моју, нема животу себи. Поред тога што треба да се вјежбамо у пажњи у молитви, да стичемо истинску молитву, требамо да знамо да је центар, срце нашег духовног живота, света Литургија и да се увијек њој враћамо. Литургија је пројава реалног Царства, ту се лије Крв и Тијело истинског Јагњета, које је побиједило све наше болести па и најопакију – смрт – како каже апостол Павле у данашњој посланици: Он је прворођени из мртвих. Он се прво оваплотио од Пресвете Дјеве, а онда је због нас допустио да му смрт, та наказа коју није створио Бог и која се појавила због нашег гријеха, буде родитељ, да би нас извукао и да би убио коријен нашега прегрешења. Смрт је помислила да може да задржи и побиједи Исуса Христа. Међутим, како каже Свети Јован Златоусти, смрт је помислила да хвата човјека, али је срела Бога, и није схватила, ни смрт ни ђаво, да узи њихови не могу да задрже Бога јер је Он мимо могућности и човјековог схватања и разумијевања, а такође и анђелоскога. На ту удицу, како кажу оци, смрт се ухватила и прогутала тај мамац, и затим се њена утроба распала и избљувала из себе душе праведника. Тако да послије васкрсења Христовога, не постоји више држалац смрти који држи у себи душе. Постоји смрт, али њена снага је раслабљена, како каже Господ: Не бојте се оних који тијело убијају, они ништа друго не могу да ураде.

-Треба да заблагодаримо Богу што нам је послао Спаситеља у лику дјетета којега данас вежемо те да је симбол везивања за Детињце, Материце и Оце, то што је у рођењу Христовом човјек свезао Бога својом природом и Он се разријешио тако што је нашу природу осветио, просветио и учинио сав домострој спасења. На нама је сада да се одазовемо тој Вечери, да

унутрашње стање човјека, како је говорио наш митрополит Амфилохије, буде сагласно са дјелањем, са ријечима, са оним што говоримо. Помолимо се да нам помогне Господ Младенац – Дијете кога данас везујемо, а Он се одрешује даровима свога истинскога Тијела и Крви, даровима благослова Божијега – да разумијемо Свето писмо, пут Светих отаца и да ходимо тим путем, казао је епископ Кирило.

spc.rs